

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“ — Tisk (tiskarne „Edinost“, vpisane zadržke z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
za tri mesece 8.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 4.20
za pol leta 2.60

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov min po 10 vin, Osmrtnice, zahtevali, poslanice, oglaš denarnih zavodov min po 20 vin, Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mal' oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v prvi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska bojišča. — Srditi laški napadi na gričevje vzhodno črte Solkan—Vrtojba in pri Opatjemseu skoraj povsod zavrnjeni z ognjem, kjer so pa Lah vdrli v naše prednje jarko, pa s protinapadi. Vse postojanke ostale zopet v naših rokah. Pri Zagori, v Dolomiti in v odseku Monte Zebio—Monte Interotto Lah zavrnjeni. — Uspešen naš letalski napad na Valone. Laški letalski napad 15. t. m. na Trst. Banfield vrgel dva laška letalca. Lah vrgli več bomb na tržaško pristanišče. Dve osebi mrtvi, ena težko, ena lahko ranjena.

Ruska bojišča. — Srditi boji v okolišču Capula (10 km severno Kirilbabe, na meji med Bukovino in Ogrsko); naši zavzeli vrh Staro Vipčino. Pri Horožanki srditi ruski napadi odbiti. Drugače severno Dnjestra tupatam slabotni ruski napadi; vsi zavrnjeni. Uspešen sunek poljske legije južno Hulevičev ob Stohodu. Dalje proti severu nič posebnega.

Balkanska bojišča. — Napadni poizkus francoskih bataljonov južno Dojranskega jezera odbit.

Zapadna bojišča. — Živahno bojno delovanje jugovzhodno Armentieres in v Artoisu. Brezuspješni angleški napadi pri Pozieresu in Ovilersu. V aisneskem okolišču od časa do časa živahnejši obojestranski ogenj. Vzhodno Remsa sovražni poizvedovalni oddelki zavrnjeni.

Turška bojišča. — Nič posebnega.

Razno. — Giolittijeva prelevitev.

Italijanska bojišča.

DUNAJ, 16. (Kor.) Uradno se razglša: 16. avgusta 1916.

Italijansko bojišče. — Na Gorškem je sovražnik ponavljal svoje srdite napade na naše postojanke na gričevju vzhodno črte Solkan—Vrtojba in pri Opatjemseu. Skoraj povsod smo napad mogli odbiti z ognjem. Na posameznih mestih, kjer se je posrečilo Italijanom, da so se ustanovili v naših najsprednejših jarkih, pa smo jih s protinapadom vrgli iz njih. Tako so zopet vse postojanke trdno ostale v rokah naših čet, ki so zadale sovražniku zelo težke izgube in mu vzele 480 ujetnikov, med njimi enega podpolkovnika in 7 drugih častnikov, 6 strojnih pušk in 2 minovki. Lovski bataljon št. 2 in oddelki pešpolkov št. 24 in 48 so si zaslužili v teh bojih posebno pohvalo. Pri Zagori se je izjalovil sunek nekaj stotni ob ovirah naših postojank. V Dolomiti je posadka naše ruffredse postojanke odbila napad v boju moža proti možu. Proti odseku Monte Zebio—Monte Interotto so po živahnem topovskem in minovskem ognju napadli slabšji sovražni oddelki, ki smo jih odbili z lahkoto.

Nomestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Dogodki na morju.

DUNAJ, 16. (Kor.) Uradno se razglša: V noči od 14. na 15. avgusta je brodovje naših pomorskih letal napadlo Valono. Doseglo je polne zadetke v neki obrežni bateriji, nekem barakačnem taborišču, v nekem skladišču in na neki ladji ter povzročilo požarje. Kljub najhujši obrambi so se vsa letala vrnila nepoškodovana.

15. avgusta dopoldne je sedem sovražnih pomorskih letal, večinoma francoskih, pod zaščito treh francoskih bojnih letalcev in kritih po sovražnih torpedovkah in motornih čolnih, ki so ostali na odprtem morju, napadla Trst. Naša letala so vzletela proti njim. Linjskoladski poročnik Banfield je v zračnem boju pršil sovražno letalo, da se je spustilo na morje sredi zaliva; letalca sta najbrž ranjena. Nato je zasledoval drugo in je v zračnem boju vrgel na zemljo pri Miramarju; letalca sta se ubila. Popolnoma razbito letalo »Sba 308« smo zajeli. Sovražni letalci so vrgli več bomb na pristanišče, ne da bi napravili omembe vredno škodo. Kolikor je znanega, ste bili dve osebi ubiti, ena težko, ena pa lahko ranjena.

Poveljništvo brodovja.

ITALIJANSKA URADNO POROČILO.

DUNAJ, 15. (Kor.) Iz vojne tiskovne-ga stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba:

12. avgusta. — Na kraški planoti so naše čete včeraj prestopile Dol in zavzele Črni vrh, ki ga je sovražnik žilavo branil. Davi smo zasedli Opatjeselo. Sovražnik je izgubil 270 ujetnikov, tri poljske topove in in veliko municije za sednje in težke kalibre. V gorškem odseku vztraja sovražnik, ki je dobil ojačen, na gričevju vzhodno mesta pod zaščito tudi bočnega ognja svojih težkih, na alšovski planoti postavljenih topov. Na ostali fronti artillerijsko delovanje in s sovražnikove strani intenzivna utrjevalna dela. V gornji Bojski dolini so se naši polastili nove postojanke na drugem tofanskem vrhu. Prošlo noč so sovražni letalci obnovili svoj napad na Gradež, ne da bi bili napravili kaj škode.

13. avgusta. — Ob dolnji Soči so si naše naše neumorne čete včeraj priborile

nove, sijajne uspehe. V tržiškem odseku so po dveh dneh trdovratnih bojov osvojile vrh koto 121 in Debeli vrh. Dalje proti severu so prestopile Dol po vsej njegovi dolgotini in so prodrle en kilometer vzhodno Opatjega sela. Ob severnem robu kraške planote je pehota 23. divizije osvojila zelo močni vrh Nad Logom (kota 212) ter zajela pri tem 1565 mož s 57 častniki, 2 topa srednjega kalibra in nekaj strojnih pušk. V odseku vzhodno Gorice smo zavzeli vrh koto 174 in severno Tirolja, pri čemer smo zajeli 533 mož in nekaj strojnih pušk. Na ostali fronti običajne, povsod zavrnjene sovražne demonstracije. Tekom operacij od 6. t. m. dalje smo doslej zajeli 15.393 mož, med njimi 333 častnikov, 16 topov, veliko število strojnih pušk in vse vrste, na bojiščih in v gorških skladiščih najdenega vojnega materiala. Sovražni letalci so prošlo noč metali bombe na Gradež in Campalto ter ubili 3 mornarje. Nekl majhen naš zrakoplov je zgorel, poškodovane so bile zabesne hiše.

Klerikalec Meda in prijatelj osrednjih vlasti, Giolitti, o laški zmagi.

LUGANO, 15. (Kor.) Povodom včerajšnje otvoritve provincijalnih zborov je bilo različnih političnih nagovorov. V Milanu je poudarjal klerikalni stranki pripadajoči finančni minister Meda potrebo, da se vojna ne konča pred dosego končne zmage, in je porabil priliko, da je, v nasprotju s svojim prejšnjim stališčem, izjavil glede odgovornosti za poseg Italije v vojno, da je vojno hotela usoda in da je bila solidarnost Italije z onimi državami, ki dvigajo zastavo narodnosti in svobode, potrebna po idejnem razvoju Italije. — V mestu Cuneo je imel Giolitti nagovor, v katerem je izjavljal, da je rekel že v začetku julija leta 1915., da so italijanska podjetja težka in polna žrtve, da bi se pa ne zdelo nobena žrtve pretežka z ozirom na bodočnost Italije. Boj bo morda še dolg in težak, toda iskreno soglasje med bojevniki, ki so pripravljeni žrtvovati svoje življenje, in poštenim ljudem, ki prinese končno zmago in z zmago izpolnitev nacionalnih želja. Giolitti je predlagal končno dovolitev 100.000 lir v prid vdomam po padlih vojakih in cunejski provincijalni zbor je sprejel predlog. Kljub tej Giolittijevi prilagoditvi danim razmeram pa oni časopisi in strankarska glasila, ki so hujskali na vojno in so svoj čas močno pobijali Giolittija, niso zadovoljni z njegovim govorom in po njem predlaganim visokim darom v vojnopomožne namene, ker vidijo v njem sedaj jim se neljubi Giolittijev poizkus, da bi si zopet odprl pot do najmerodajnejše politične uloge.

LAŠKA OKLOPNICA »LEONARDO DA VINCI« ZLETELA V ZRAK.

PARIZ, 15. (Kor.) »Petit Journal« javlja iz Turina: Visoka, mornariški krogom pripadajoča oseba, ki se je vrnila iz Taranta, potrjuje izgubo naddreadnoughta »Leonardo da Vinci«, a je izjavila, da ladja ni bila žrtve sovražne akcije, temveč ognja. Na ladji je nastal okoli polnoči ogenj. Poveljnik je dal nemudoma poplaviti skladišče municije. Nastala je eksplozija in ladja se je nagnila. Velik del posadke, ki je štela 1200 mož, je padlo v vodo. Okoli 300 mož, med njimi več častnikov, je utonilo. Upa se, da se ladja pozneje reši.

Ruska bojišča.

DUNAJ, 16. (Kor.) Uradno se razglša: 16. avgusta 1916.

Rusko bojišče. — Prestolonaslednikova fronta: V okolišču Capula so zvezne čete razširile svoje uspehe z zavzetjem vrha Staro Vipčino. Boji v tem okolišču so skrajno srditi. Pri Horožanki (zapadno Monasterziske) so avstro-ogrške čete zopet zavrnile srdite ruske napade. Na nekem mestu, kjer se je posrečilo vrstni sovražniku, smo ga vrgli s protisunkom. — Hindenburgova fronta: Oddelki poljske legije so južno Hulevičev ob Stohodu izvršili uspešen sunek. — Nič posebnih dogodkov.

Nomestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. avgusta 1916. **Vzhodno bojišče.** — Na vzhodni fronti, od morja do okolišča severno Dnjestra nič posebnih dogodkov. Oddelki poljske legije so izvršili v okolišču Hulevičev kratek, uspešen sunek. Nemški oddelki so vzhodno Kijelina razpršili ruske predstraže ter zajeli enega častnika in 163 mož. Severno Dnjestra so Rusi po krvavih porazih 14. t. m. včeraj napadali le tupatam in s slabimi močmi brez vsakega uspeha. V Karpatih so naše čete zavzele vrh Staro Vipčino severno Capula.

Vrhovno armadno vodstvo.

»Ruski državni zemljevid po ruski zmagi.«

KODANJ, 15. (Kor.) »Novoje Vremja« poroča 6. t. m.: V Petrogradu se je ustanovilo društvo, ki se imenuje »Družba za sestavo ruskega državnega zemljevida po zmagovitih ruski zmagi«. Po pravilih, predloženih oblasti, ima društvo namen,

da izdela podlago, na kateri naj bi se Rusiji omogočilo po zmagoviti vojni izpolniti njene zgodovinske, narodnostne, državne in slovanske naloge.

Ruski vojni minister na potovanju.

KODANJ, 16. (Kor.) Tiskovni urad ruskega ministrstva za notranje stvari je poslal petrogradskim listom naslednjo vest: Vojni minister Suvajev, ki s carjevim privolenjem odide na daljše potovanje, je izročil vodstvo ministrstva notranjih stvari svojemu pomočniku, generalu Frolovemu.

Balkanska bojišča.

DUNAJ, 16. (Kor.) Uradno se razglša: 16. avgusta 1916.

Jugovzhodno bojišče. — Nič pomembnega.

Nomestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BEROLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. avgusta 1916. **Balkansko bojišče.** — Južno Dojranskega jezera smo z lahkoto zavrnili z ognjem napadni poizkus nekaterih francoskih bataljonov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Zapadna bojišča.

BEROLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. avgusta 1916.

Zapadno bojišče. — Tudi včeraj je bilo živahno bojno delovanje na fronti jugovzhodno Armentieres in v Artoisu. V okolišču Pozieres so Angleži nadaljevali do včeraj zjutraj svoje brezuspješne napade. Čez dan njihova pehota ni storila ničesar; ponočni napad se je izjalovil severno Ovilersa. Pri Moulin sous Touventu v aisneskem okolišču je minogrede oživil obojestranski ogenj v zvezi z brezuspješnim plinskim napadom. Vzhodno Remsa smo zavrnili močnejše sovražne poizvedovalne oddelke.

Vrhovno armadno vodstvo.

Angleški kralj na bojišču.

LONDON, 15. (Kor.) Kakor poroča neki list, se je kralj zadnji teden mudil na Francoskem. Posejtel je strelske jarko in bojišče. Kralj se je sešel tudi z belgijskim kraljem, Poinceajem in Joffrom.

LONDON, 16. (Kor.) Kralj je izdal na armado na Francoskem povodom svojega poseta na fronti povelje, v katerem, pokazujoč na zahteve zadnjih obupnih bojov glede moralne in fizične moči čet, pohvalno poudarja sijajno vojno razpoloženje, krasna vojna dejanja in močeno organizacijo za bojno črto, se spominja težkih žrtv in izjavlja, da te žrtve niso zaman. Zavezniki orožje se nikakor ne more odložiti, dokler ne zmaga naša stvar.

Turška bojišča.

CARIGRAD, 15. (Agence Tel. Mill.)

Glavni stan javlja: **Kavkaška fronta.** — Na desnem krilu so naše čete poglne sovražne poizvedovalne kolone in v nekaterih prelazih sovražne oddelke, ki so dozdnevno izvrševali okopna dela, in tako dalje pripravljajo svoje prodiranje. V središču, na levem krilu in v obrežnem odseku spopadi pa truij. Mestoma krajevni strelni boji. — Na ostalih frontah nič pomembnih operacij.

Položaj na Romunskem.

BUKAREŠT, 15. (Kor.) Kralj je zadnjo soboto sprejel v avdienci Majoreska in danes Carpa. Socijalni demokratje so imeli včeraj javno zborovanje, na katerem so protestirali proti vojnemu namenu federalcev in pozivljali vlado, da ukrene potrebno proti draginji.

BUKAREŠT, 15. (Kor.) Moratorij za inozemske zapadlosti se je podaljšal za štiri mesece.

BUKAREŠT, 15. (Kor.) Vladni listi izpodbijajo vest, da bi bili pred dvema dneva našli v arzenalu dve bombi. Gre samo za prazni bakreni krogelj, ki ste bili rekvirirani povodom revizicije. Obžalovati da je, da se prebivalstvo v obsežnih razmerah razburja s takimi senzacijskimi vestmi. V isto torbo da spada tudi vest listov Take Joneskove stranke, da so dan pred eksplozijo v Dudeštrih dobili vsi tuji delavci ukaz, da naj zapuste službo. Očividni namen te vesti je, da bi se ljudstvo nahujskalo proti tujcem. »Politique« nastopa proti tem poizkusom z vestjo, da tak ukaz ni bil nikdar izdan. Tujci se uporabljajo samo v oddelkih za popravne. Seznam žrtve kaže jasno, da ni bil navzoč noben tuj delavec.

BUKAREŠT, 16. (Kor.) Romunska državna železnica je pravkar pri nemški jeklarzniški zvezi sklenila dobavno pogodbo za 25000 do 30000 ton železnih tračnic za zgradbo nove železniške proge iz Kralove v Bukarešt.

BUKAREŠT, 16. (Kor.) Federalska zveza je imela včeraj pod Filipeskovin predsedstvom sejo, kateri je med drugimi prisostvoval Take Jonescu. V razpravi o zunanjem položaju se je ugotovilo popolno edinstvo vseh navzočih.

OGRSKI MINISTRI NA DUNAJU.

DUNAJ, 16. (Kor.) Ministrski predsednik grof Tisza je davi iz Budimpešte dospel semkaj. Ogrski finančni minister pl. Teslesky in trgovinski minister baron Harkanyi sta snoči dospela iz Budimpešte semkaj.

Potres.

LUGANO, 16. (Kor.) Kakor poročajo listi, je bilo tekom včerajšnjega dneva v Sredozemskem morju in severni Italiji več potresnih sunkov, deloma precej močnih. O škodi še ni poročil. V Pesaru biva prebivalstvo pod milim nebom.

Položaj.

16. avgusta 1916.

Nemški državni kancelar pl. Bethmann-Hollweg in njegova desna roka, državni tajnik zunanjega urada, pl. Jagow, sta prošli petek zjutraj dospela na Dunaj in sta se v soboto zvečer zopet vrnila v Berolin. Petek, pravijo, je nesrečen dan v tednu, ko naj bi se ne začel nobeno večje delo; vendar pa mislimo, da v sedanjih več kot modernih časih ni človeka, ki bi od petkovega poseta nemškega državnega kancelarja na Dunaju pričakoval slabih posledic, in to tem manj, ker se je ob odhodu nemških državnikov sporočilo uradno, da se je v dvodnevnih pogovorih med voditelji zunanje politike obeh držav mogel glede vseh predmetov, o katerih se je razpravljalo, ugotoviti popoln sporazum.

Da so se pogovori na Dunaju vršili v znamenju veleresnih časov, se je poudarjalo vsestransko. Predvsem je treba poudariti, da je tri dni pred prihodom nemškega državnega kancelarja na Dunaj padla Gorica in da se je prav tiste dni vsled pritiska ruske premoči morala izvršiti pregrupacija na galški fronti od Otinije pa do okolišča jugozapadno Podkamenja, tako da tvorijo sedaj Tatarski prelaz, ozi. vasi Bitkov, kakih 8 km zapadno Nadvorne, reka Bistrica Solotvinska, Jezupol, Horožanka, reka Zlata Lipa in okolišči jugovzhodno Zločovega markacijske točke naše nove bojne črte v Galiciji; počem pa se je fronta na Primorskem pomaknila z one strani Soče na Sveto goro, hrib sv. Gabrijele, Kromberk, Panovec, Starogor, hrib sv. Marka, Vrtojbo in potem na zapadni rob komenske planote, preko Lokvice, po vzhodni strani Opatjega sela, mimo Dobrobojskega jezera na Debeli vrh in do Timava.

Med drugimi dogodki tekom bivanja nemških državnikov na Dunaju naj omenimo dejstvo, da se je ogrski ministrski predsednik grof Tisza mudil pri nemškem državnem kancelarju poldrugo uro in da so tri dni preje podali v ogrsko-hrvatskem parlamentu grof Mihael Karoly, grof Albert Apponyi in grof Tisza velevažne izjave zlasti glede Romunske in da je tri dni pozneje ogrski brzojavni urad odločno demantiral svoje lastno poročilo, da bi bil grof Karolyi govoril tedaj o posebnem miru ali miru za vsako ceno. Pri zajtrku, prirejenem po našem ministrskemu predsedniku, grofu Stürgkhu, so bili navzoči poleg drugih državnikov tudi skupni ministri, torej tudi naš vojni minister, potem podadmiral Kailer in oba bivša avstro-ogrski veleposlanika v Rimu, pl. Mery in baron Macchio, po čemer bi se dalo soditi, da je bilo razgovora morda tudi o odnosih med Italijo in Nemčijo.

To in ono bi se dalo domnevati o teh posvetovanjih, in prav pravi graška »Tagespost«, ko trdi, da je splošnost zvala okoli teh pogovorov cel venec pravljic, kar je napravilo veliko zmedo, za katero bi bilo bolje, da bi bila izostala. Pa pravi dalje: Vsakdo vendar ve, da je svetovna vojna dospela v štadij velikih odločitev, da obe boreči se skupini napenjate vse svoje moči, da si priborite uspeh. Kar se dogaja na bojišču, se zrcali v političnem svetu, v diplomaciji. Tudi tu se dela z naporom vseh moči za dosego uspeha. V nestrpnosti, ki jo poraja negotovost, prehiteva splošna javnost naravni potek stvari, določa dneve in roke, ki se nikdar ali skoro nikdar ne izpolnijo, ker so popolnoma odvisni od vojnih dogodkov, ki se zopet menjajo kot slike na šahovnici. Poteze in protipoteze slede druga za drugo v času, ki je potreben za kretne velikih mas, in tega seveda ne razume zaledje in se mu zdi zato, da gre stvar počasi in da se zavlačuje. Predstavljati si je treba, da stoji v boju milijoni in da je za kretajo samo ene armadne skupine z vsemi njenimi pripravki treba večkrat več tednov. Boji na vzhodu se vrše še vedno v stanju porazmeščanja armadnih skupin, vsled česar je končna sodba nemogoča.

Brez dvoma je tvorilo važno točko v posvetovanjih naših in nemških državnikov in vojaških strokovnjakov tudi »romunsko vprašanje«. Ruska vlada, podpisana po svojih zaveznikah, je izročila romunski noto, v kateri sicer ne zahteva, da bi Romunska posegla v vojno ob strani entente, pač pa, da dovoli ruskim četam prehod preko svojega ozemlja na

Sedmograško. Romunska naj bi potem-takem postala druga Grška. Kolikor je znanega doslej, romunska vlada se ni odgovorila na to rusko noto in tudi oddaleč ni mogoče nasluščevati, kak bo odgovor, če naj ne smatramo morda za nekaj migljaj vesti, da je Romunska začela demobilizirati. Grška je tudi demobilizirala in ententa gospodari tam doli, kakor hoče sama, ter dikтира, kdo bodi izvoljen pri državnozbornih volitvah, ki se bodo vršile v kratkem. Kot nekaj znak za bodoči razvoj dogodkov na Romunskem bi se moglo smatrati tudi brzojavno sporočeno dejstvo, da se je kraljica s prestolonaslednikom zopet vrnila iz Bukarešte v Sinajo, da so odšli na letovišče voditelji strank in med njimi zlasti tudi odločna protiruska konservativca Peter Carp in Marghiloman. Toda ta »znak« ima dve strani: ali so ti možje zapustili Bukarešt, kjer je ostal kralj z vlado, ker je položaj popolnoma varen in se nič važnega ne zgodi v gledni bodočnosti; ali pa so odšli, ker je stvar — Romunska v ententnih rokah — že popolnoma gotova in je sedanja vlada s svojimi ententi ugodnimi sklepi tako na trdnem, da ne potrebuje parlamenta, najmanj pa ljudi, ki so jej neprijetni zaradi svojega protiententnega mišljenja? Groznjam nemškega časopisja, da Nemčija ne bi poznala šale, ako bi Romunska stopila na stran četveroavezave, so sledile grožnje četveroavezavega časopisja, da bi poseg Romunske v vojno šele po šestih tednih znal postati nevaren za Romunsko samo, ker bi ga jej morda potem četveroavezave ne štela več v dobro. Da rusofilsko časopisje na Romunskem in znani rusofilski prvaki delajo z vsem parom na priklopitev Romunske k ententi, pač ni treba poudarjati posebej, in skoraj se zdi, da se tehnična oficijelne romunske politike nagiba precej močno na njihovo stran.

Da so se vodilni naši in nemški državni hoteli porogovoriti o vseh političnih možnostih sentertija valovečega boja, je razumljivo samo po sebi, kakor tudi, da se je bilo treba posvetovati o vseh drugih vprašanjih, ki so v zvezi s temi možnostmi. Vendar pa odločitev ni bila mogoča, pravi »Tagespost«, ker ne gre za stvari, ki jih morejo rešiti državne pisarne same, temveč za take, pri katerih je meč najmerodajnejše in edino odločujoče sredstvo. Ravno zato pa za najbližji čas skoraj ni pričakovati odločilnega prekrota.

Je pač zopet treba potrpljenja, kakor ga je bilo že večkrat treba v težkih dveh letih vojne, ki ste za nami. Seveda se to lažje izgovori, kot pa stori, in to posebno v sedanjem času, ko zopet skrb trka na duri vsakogar. Četudi ni prorokovanje posebno hvaležna naloga, toliko pa se vendar sme reči, da se kolo usode, kot se vse zdi, za nas zopet obrača navzgor. Naš cilj je predvsem na vzhodu in potem na zapadu — mi pa pravimo: tudi na jugu, ob Adriji. — Vsa prizadevanja so usmerjena na to, da se zagotovi vse ono, kar je predpogoj za vse nadaljne odločitve.

Krize se vedno prenašajo težko, posebno če po večletnih težkih bojih vedno zopet bijejo po živcih. Toda po pravici se je reklo, da končno moraspeh napočiti onim narodom, ki imajo najboljšo živce. Sedanja kriza zahteva posebno veliko v tem pogledu, kajti je pač najtežja, kar smo jih doživeli. Zato pa tudi podaja upanje, da odprti pot na plan, k onemu cilju, v katerega upamo in hrepenimo po njem vsi.

Razne politične vesti.

Položaj v Solunu. Švicarska brzojavna informacija javlja iz Soluna: Tukaj se je zadnje dni izkrcalo več tisoč mož italijanskih čet. Tako bi bil napravljen prvi korak za aktivno udeležbo Italije pri solunski ekspediciji. Ali odpošlje Italija še več svojih čet v Solun, doslej še ni znano. Doslej izkrcane ruske čete ne štejejo več kot 2000 mož. Vsa napovedovanja o začetku ofenzive se zde vsaj prenašljiva. Te dni je izjavil general Sarrai nekemu tukašnjemu venizelovskemu poslancu, da mora počakati še nadaljnih četnih transportov, da more pričeti veliko akcijo, ki je čela venizelovci na Grškem. Ista agencija javlja iz Aten: Venizelovska »Patris« trdi, da je vzrok za odgoditev ofenzive v Solunu dejstvo, da sta angleški vrhovni poveljnik, kakor tudi francoski generalni štab mnenja, da naj se poseže vmes iz Soluna šele tedaj, ko se bo kriza na glavnih bojiščih blizala odločitvi. Dogodki na zapadni fronti da so merilo za to. Venizelovska »Nea Hellas« pa poroča s Halkide, glavnega mesta enakoimenskega otoka: Srbski kralj Peter, ki se s svojim pobočnikom Bersilavom(?) v spremstvu svojega osebnega zdravnika dr. Simonovića, trgovinskega agenta atenskega poslanstva Kumanudisa in profesorja belgrajske univerze Kanovića nahaja tukaj, se je izrazil, da zelo obžaluje, da Grška tako slabo umeva svoje koristi na Balkanu. Grški sploh kralj Peter ni naklonjen. Zelo nejevoljen je kralj zato, da se ofenziva na Balkanu odlašata tako dolgo, in ne odobrava nobenega vzroka, ki povzročuje to odganjanje. Bolgarje da kralj Peter smrtno sovraži. Te dni se je mudil v Halkidi neki srbski general, s katerim je kralj Peter

44